

Redakcja i Administracja:
Kraków, ulica Filipa L. 11 (I. piętro).
Adres na telegramy: Naprzód, Kraków.
Telefon Nr 396. — Konto czekowe Nr 834.095.

Prenumerata miesięczna:
z odsyłką 2 K, bez odsyłki 1 K 60 h,
są granicą 2 mk. 30 fen., 3 fr. 50 ctm., 2 1/2 szyl.,
70 ctm. ameryk.
Prenumerata tygodniowa w Krakowie 40 h,
z dostawą do domu 46 h.

Numer 8 h, poświęcony 4 h:

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partii socjalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie (z wyjątkiem niedziel i świąt) o godzinie 5 popołudniu, a nadto w poniedziałki i dni poświęcone o godzinie 9 rano.

Dział Inzeratowy: Kraków, ul. Marka 21.

Ogłoszenia (Inzeraty)

Kosztują od miejsca wiersza jednoszpaltowego drobnym drukiem (petitem) za pierwszy raz 20 halery, następnie po 10 hal. — Nadstawiane od miejsca wiersza drukiem petitem po 40 hal. za każdy raz. Śluby, zaręczyny i nekrologi po 80 hal. od wiersza za każdy raz.
Załączniki (prospekty i t. d.) przyjmuje się za cenę 2 kor. za 100 egzemplarzy dla zamiejscowych, a 1 kor. za 100 egzemplarzy dla miejscowych prenumeratorów.

Reklamacye otwarte są wolne od opłaty pocztowej. — Redakcja rękopisów nie zwraca i bezimiennych listów nie uwzględnia.

Obstrukcja szlachecka.

W sejmie robi szlachta systematyczną obstrukcję przeciw reformie wyborczej. Jest to obstrukcja daleko groźniejsza niż obstrukcja Rusinów z powodu braku sprawozdań w języku ruskim, która jakkolwiek jest jednym z objawów polsko-ruskiego sporu narodowościowego, wymagającego poważnego załatwienia na gruncie równych praw, jednak była tylko epizodem, już zakończonym. Natomiast obstrukcja szlachty przeciw reformie wyborczej trwa sobie dalej w najlepsze.

Na sobotnim posiedzeniu subkomitetu dla reformy wyborczej wyszło na jaw, że sekretarz subkomitetu w myśl jego polecenia zwracał się do wydziału krajowego pięć razy w jednodniowych odstępach czasu z żądaniem materiałów potrzebnych do obrad, zanim otrzymał od pana wice-marszałka odpowiedź, że wydział krajowy tych materiałów nie ma. Ta obstrukcja wydziału krajowego, której źródłem jest niewątpliwie lekceważenie sprawy reformy, charakteryzuje dosadnie środki i sposoby walki wrogów rozszerzenia prawa wyborczego.

Co więcej. Na wspomnianym posiedzeniu subkomitetu poseł Oleśnicki uczynił wniosek, domagający się natychmiastowych obrad nad sprawą równości prawa głosowania i podziału mandatów podług narodowości. Przeciw temu wnioszkowi głosowała konserwatywna większość komitetu i trzeba było dopiero takiej demonstracji, jak rezygnacja z przewodnictwa ze strony posła Stapińskiego, ażeby ci panowie cofnęli się i dopuścili do dalszych normalnych obrad.

Uchwalono tedy zacząć obrady od kwestyi katastru narodowego i konserwatyści myślą rozłożyć sobie obrady subkomitetu na lata całe. Przeciw temu skierowany był wniosek nagły p. K. Lewickiego na pełnym posiedzeniu sejmiku, żeby komisya w ciągu dni 14 skończyła swoje prace i przedłożyła sejmowi projekt reformy wyborczej. Szlachcka większość odrzuciła ten wniosek. Głosowali przeciw jego nagłości: Abrahamowicz, Badeni Stanisław Henryk, Brunicki Adolf, Brykzyński, Cielecki, Cieński Leszek, Damski, Dembowski, Gołuchowski, Horodyski, Hupka, Jędrzejowicz, Komorowski, Korytowski Witold, Kozłowski, Krański Władysław, Krzczunowicz, Laszkowski, Lubomirski Andrzej, Mars, Marszałkiewicz, Milewski, Mycielski Edward, Mycielski Stanisław, Onyszkiewicz, Paygert, Pilat, Raciborski, Sapięha, Schnell, Sękowski, Skrzyński, Starowieyski, Stadnicki,

Theodorowicz, Tyszkiewicz, Urbański, Vivien, Wereszczyński, Wodzicki, Wrześniowski.

Zwartą ławą idą konserwatyści przeciw reformie wyborczej.

A wobec tego lewica sejmowa, zamiast z całą energią zdążyć do wytkniętego celu i solidarności obstrukcyonistów szlacheckich przeciwstawić solidarność opozycji — żre się pomiędzy sobą. Narodowi demokraci, ponieważ nie mają większości w lewicy, przeto chcą z niej wystąpić i utworzyć osobny klub. Rozbicie lewicy jest równoznaczne z jej osłabieniem. Gdyby narodowi demokraci byli szczerymi zwolennikami reformy wyborczej, jak to na zewnątrz starają się okazywać, to nie czyniliby tego.

Ale rzeczywistość jest taka, że reforma wyborcza ma w sejmie zdecydowanych, gorących, solidarnych wrogów, a tylko letnich i kłócących się z sobą zwolenników. Póki lud nie pójdzie do szturm, póty sejmowa reforma wyborcza będzie przewlekana i lekceważona.

Budżet krajowy na r. 1910.

I.
Na kilka dni przed zebraniem się sejmiku galicyjskiego ogłosiła „Gazeta narodowa” półurzędową wiadomość, że budżet na r. 1910 zamknięty się niedoborem 20 milionów koron. Była to smutna przygrywka na powitanie reprezentantów autonomii krajowej, a ogłoszony w kilka dni później urzędowy budżet w jeszcze czarniejszych barwach obraz ten przedstawił.

Wydatki preliminowane są na 57.979.346 K, a dochody na 44.498.680 K, niedobór wynosi więc 13.480.666 K. Skądże więc wzięła się podana przez „Gazetę narodową” suma 20 milionów niedoboru? Oto wydział krajowy wstawił do dochodów przypuszczalne dochody: udział kraju w podatku wódczym 5,700.000 i udział kraju w podatku osobisto-dochodowym 1 milion kor., razem 6,700.000 K. Jeżeli do wykazanego deficytu . . . . . 13.480.666 K dodamy wątpliwe dochody . . . . . 6.700.000 K

otrzymamy deficyt rachunkowy . . . . . 20.180.666 K czyli cyfrę podaną przez „Gazetę narodową”. Ostatnie 2 rubryki dochodowe są jednak bardzo problematyczne, gdyż projekt podatku wódczemu nie jest jeszcze przez parlament uchwalony, zaś udział kraju w podatku osobisto-dochodowym gaśnie z końcem 1909 r. i niewiadomo, na jakiej podstawie wydział krajowy przypuszcza, że także na rok

1910 będzie utrzymany. Gospodarka krajowa jest jednak bardzo optymistyczną, bo przecież nie nadarmo mamy sejm „polski”; wydział krajowy pociesza siebie i postów, że przecież rząd nie opuści kraju w tak ciężkiej potrzebie i postara się zapewnić mu jakieś dochody bez względu na to, jaki obrót weźmie akcja rządu ku sanacji finansów. Ta „nadzieja” opiera się na tak kruchych podstawach, że w budżecie, który powinien opierać się na realnych przesłankach, absolutnie w rachubę brać nie może.

Przyjmijmy jednak, że nadzieje te nie zawiodą i kraj otrzyma spodziewanych 6.700.000 K, ale co będzie z deficytem 13.480.666 K? Bardzo prosty na to sposób proponuje wydział krajowy: zaciągnąć pożyczkę! Robiło się to regularnie od r. 1906, dlaczego nie ma się zrobić i teraz? Różnica polega tylko na tem, że zamiast krótkoterminowej ma być zaciągnięta długoterminowa (emisyjna) pożyczka, a to z tej prostej przyczyny, że dotychczasowy bankier kraju t. j. fundusz propinacyjny ułożył już wszystkie swe oszczędności w pożyczkach krajowych tak, że obecnie trzeba się udać na publiczny targ pieniężny po nowy „pump”.

Ale nietylko sytuacja finansowa kraju jest obecnie kiepską; na przyszłość przedstawia się ona jeszcze gorzej. Na r. 1911 przewidywany jest deficyt w wysokości przeszło 17 milionów koron, na pokrycie którego wydział liczy na 11 milionów dochodu z opłat szynkarskich (po wygaśnięciu prawa propinacji) i na rządową pomoc z akcji sanacyjnej. Dochody te jednak w r. 1912 znikną i co wtedy czeka kraj? Wydział odpowiada: podwyższyć dodatki do podatków, które już teraz wynoszą przeciętnie 72 względnie 78%.

Oto efekt gospodarki sejmiku szlacheckiego!

Przejdźmy po kolei najważniejsze rubryki budżetu. W dochodach widzimy z podatków spożywczych okazałą cyfrę 7,952.500 K (2,150.000 od piwa, 5,700.000 K od wódki, 100.000 K od wina), a w porównaniu z dochodem z r. 1909 o 250.000 K więcej. Podatek ten — nie potrzeba dodawać — jest chyba najmniej moralniejszym ze wszystkich źródeł dochodu. Państwo również opiera swą gospodarkę finansową przeważnie na podatkach pośrednich, konsumpcyjnych, ale z równą miłością traktuje mięso, cukier, naftę i t. d. jak wódkę i piwo; kraj natomiast okłada podatkiem tylko wódkę i piwo, a więc ciągnie dochód z rozpajania ludzi, mając po prostu interes w tem, aby konsumpcja alkoholu rosła. Nie trzeba też osobno podnosić, że suma ta płynie z kieszeni najbiedniejszej ludności, której mimo to odmawia się prawa głosowania pod pozostawieniem

rem, że nie przyczynia się do dochodów kraju.

Największą rubrykę dochodów stanowią dodatki do podatków, preliminowane na 18,989.547 K. Suma ta jest najlepszym dowodem, że krajowa polityka finansowa operuje niesprawiedliwym rozdziałem ciężarów, albowiem podając w zestawieniu budżetowym sumę 14,207.852 K z dodatków do podatków gruntowego i domowego, pomieszcza dopiero na końcu, w tak zwanych wyjaśnieniach, rozdział tej sumy między obydwa rodzaje podatków. Widzimy tu, że podatek gruntowy wynosi w Galicyi 8,480.000 K, z czego dodatek krajowy (w przecięciu) wynosi okrągło 6 milionów, zaś podatki domowe wynoszą koron 11,300.000, z czego dodatek krajowy wedle tej samej proporcji wynosi okrągło 8 milionów koron. A przecież każdy wie, że podatki domowe są podatkiem pośrednim, opłacanym przez lokatorów w miastach, którzy — o ile nie płacą jakiegoś bezpośredniego podatku — z tytułu opłaty podatku i dodatku domowo-czynszowego prawa wyborczego do sejmiku nie mają.

Po XI. zjeździe P. P. S.

Warszawa, 20 września.

Oddawna już w kołach partyjnych dojrzała myśl usunięcia dodatkowego określenia „Frakcja Rewolucyjna” przy tradycyjnych trzech literach P. P. S. Bo też istotnie owo określenie dodatkowe było anachronizmem i każdy, kto miał na myśli P. P. S., tę prawdziwą P. P. S. — niepodległościową i rewolucyjną, wiedział, że tylko „Frakcja Rewolucyjna” ją reprezentuje. W ten sposób traktowali ją i przyjaciele i wrogowie jej hasła i taktyki. — Wobec tego w całej partyi nie było ani jednego przeciwnika powrotu do dawnej nazwy — tem bardziej, że dziś już niema obaw o jakieś nieporozumienie, czy zamieszanie z powodu odrzucenia liter „F. R.”. Więc towarzysze jadący na II. zjazd Frakcji Rewolucyjnej, wszyscy bez wyjątku byli przekonani, że sprawa nazwy partyjnej zostanie jednomyślnie załatwiona w duchu powrotu do dawnych trzech liter. Dziś stało się to faktem dokonanych. Wiśc o wznowieniu dawnej nazwy szybko rozpowszechniła się w ściślejszej organizacji partyjnej, budząc wszędzie zadowolenie i radość. Obecnie partya przystąpiła do zaznajomienia szerszych kół z wynikiem zjazdu.

Pojawiły się tedy czerwone plakaty, którymi Centralny komitet robotniczy obwie-

A. CONAN-DOYLE.

Losy rebelii.

Spolszczył S. Jesień.

27)

— Kawaler loteryjny jest to uprzywilejowany właściciel domu gry. Pozwolono mi tedy ratować własną fortunę przez obłupianie z majątku innych. Na to nie mogłem przystać, prosiłem więc króla o jakieś inne premium, przedstawiając, że honor kawalerski nie pozwala na tak nikczemny proceder. Chodziłem, prosiłem, aż wreszcie król pewnego razu kazał mi powiedzieć, że jeśli nie będę ubierał się modnie, to żebym mu się na oczy nie pokazywał. Tak postąpiono ze starym żołnierzem, który poświęcił zdrowie, mienie, stanowisko, wszystko co miał — w służbie dla jego ojca i jego samego!

— Hańba, hańba! — zawołaliśmy oburzeni.
— Czy możecie się tedy dziwić, żem przeląkł cały ród Stuartów, przewrotny, rozpustny i okrutny? Co do zamku, mógłbym go dziś odkupić, lecz nie mając potomstwa, nie widzę w tem żadnej korzyści.

— Ho, ho! — rzekł Saxon. — To waśc podreperował się po klęsce. Może poznałeś waśc sam sposób przetapiania żelaznych garnków na złoto? Lecz nie może to być, bo widzę w tej izbie spore żelaza i miedzi, które nie pozostałyby tu napewno, gdybyś waśc potrafił zamienić je na złoto.

— Złoto ma swój użytek i żelazo ma swój

użytek — odparł Sir Jacob. — Jedno nigdy nie zastąpi drugiego.

— Jednak ci oficerowie mówili nam — zauważyłem — że to tylko gminny przesąd.

— Tedy ci oficerowie dowiedli, że mają w sobie mniej nauki, niż uprzedziłem. Ze współczesnych pierwszy dokonał transmutacji kruszców Aleksander Setonius, Skot. W marcu 1602 roku zamienił sztabę ołowiu w złoto, w domu niejakiego Hansena w Rotterdamie, który też to poświadczył. Potem Setonius nietylko powtórzył ten sam eksperyment przed trzema uczonymi mężami, wysłanymi przez „kaiser” Rudolfa, lecz nauczył swej sztuki kilku innych, i u jednego z nich właśnie wyćwiczył się mój mistrz.

— Któż z kolei wyjął waści swoje arkana — zawołał tryumfująco Saxon. — Nie mam przy sobie wiele kruszcu, ale oto mój hełm, pancerz, miecz, ostrogi i sprzączki od rządu. Zechciejcie waszmość wypróbować na nich swą ceną i godną sztukę, a przyrzekam, że za kilka dni dostarczę większą ilość żelaza, na którym godniej waśc będziecie mogli okazać, co potrafisz.

— Można to istotnie uczynić — rzekł alchemik z uśmiechem — ale powoli, w niewielkich kawałkach, na co trzeba dużo pracy i cierpliwości. Zbogacie się czekać tą drogą trudno, ale jeśli długo i wytrwale ku temu celowi zmierzacie będziecie, przecie swoje osiągnie. Lecz gąsiorek już pusty, jak widzę, a owo i nasz młodzieńczyk kiwa się w krześle, myśląc więc, że waszmościowie wolelibyście pójść spać.

Mówiąc to, wyciągnął z kąta kołdry i dery i rozesał je na podłodze.

— Żołnierskie to posłanie — rzekł — lecz może nieraz wam przyjdzie spać na gorszym, zanim Monmouth owdładnie tronem. Co do mnie, to sypiam w alkierzu, któren wchodzi w ten pagórek.

Z ostatnimi wskazówkami co do tego, jak się mamy wygodniej urządzać na noc, gospodarz zabrał lampę i wyszedł przez drzwi, których poprzednio nie zauważyłem.

Ruben, który nie spoczął dotąd od wyjazdu z Havant, położył się zaraz na posłaniu i zasnął twardo, siodło sobie podłożywszy pod głowę. My zaś z Saxonem siedzieliśmy jeszcze przy blasku żarzących się węgli w piecyku.

— Jednak ta alchemia też coś warta — rzekł mój towarzysz, wytrząsając popiół z fajki. — Widzisz tę kwaną skrzynię w rogu?

— Do czego waśc zmierzasz?
— Ta skrzynia jest więcej niż do połowy wyładowana złotem, które nasz godny gospodarz wytworzył mocą swego czarnego kunsztu.

— Skąd waśc wiesz o tem?

— Kiedyś ty, Michale, walił w drzwi ręką iścieciami miecza, tak że o mało ich nie wybiliś, słyszałeś może krzątanie i zamykanie zamków? Wtedy to ja zajrzałem przez szparę w ścianie i dojrzałem, że nasz gospodarz wrzucił coś brzęczącego do skrzyni, poczem skrzynię zamknął. Dość było jednego spojżenia, aby się upewnić, że ten złoty blask mógł pochodzić tylko od złota. Obaczmy, czy skrzynia jest istotnie zamknięta.

Powstawszy z posłania, Saxon podszedł do skrzyni i szarpnął silnie za wieko.

— Zaprzestań waśc, do stu dyabłów! — zawołałem gniewnie. — Coby powiedział gospodarz, gdyby tak waści teraz widział?

— Gospodarz nie powinienby trzymać takich rzeczy pod dachem. Dobrem dłem albo sztyletem możnaby było podważyć.

— Na Boga! — szepnąłem. — Jeśli waśc ruszysz tę skrzynię, to będziesz miał ze mną do czynienia!

— No, no, pohamuj się, Michale. Przyszła mi tylko chęć zobaczyć jeszcze raz te skarby. Hm, byłaby to grzeczna zdobycz, gdyby tak ten alchemik był wierny królowi. Ale uważałeś, co mówił, że był ostatnim rojalistą i że cenę nałożono na jego głowę? Twój ojciec — godny człek, daj mu Boże zdrowie — nie miałby litości dla takiego Amalecyty. Przytem uważaj, że jemu robić złoto przychodzi tak łatwo, jak twojej matce leguminę z borówek.

— Dość tego! — odrzekłem sucho. — Nie ma o czem mówić. Idź waśc spać, jeśli nie chcesz, abym obudził gospodarza i powiedział mu, jakiego człowieka gości pod swym dachem.

Mrucząc i kręcąc się, Saxon skurczył wreszcie swe długie nogi na posłaniu, ja zaś leżałem obok niego, nie mrucząc oka aż do blasków pierwszego świta. Bałem się bowiem, aby Saxon nie dał się porwać swym łupieskim instynktom i nie okrył nas hańbą wobec tak gościnnego gospodarza. Dopiero gdy po różnym oddechu poznałem, iż zasnął, mogłem sam oddać się spoczynkowi.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

szcza, że odtąd dawna Frakcja Rewolucyjna będzie występowała jako P. P. S. Prawie jednocześnie ukazała się obszerna odezwa: „Z powodu XI. zjazdu P. P. S.“. Zawiera ona komunikat o zjeździe i charakterystykę prac przez niego dokonanych, na wstępie zaś tłumaczy powody, dla których zjazd ten uchwalił powrót do dawnej nazwy. „Od tej chwili — mówi odezwa — istnieje jedna na tylko P. P. S., ta, która jest w naszym obozie, ta, która po rozłamie, dla odróżnienia się od fałszerzy myśli P. P. S-owej i grabarzy czynu P. P. S-owego, przybrała dodatkowe miano „frakcji rewolucyjnej“. „Frakcja Rewolucyjna“ wyprowadziła nową P. P. S-ową z odmetu, ocalała ją od rozbięcia, wznowiła i utrwaliła prawdziwą P. P. S. Ale po dokonaniu tego dzieła przestała być „frakcją“, to jest odłamem, częścią jakiejś większej całości, sama stała się całą i jedyną — P. P. S.“. W ślad za odezwą puszczony został Nr. 239 „Robotnika“. Na czele numeru znajdujemy sprawozdanie ze zjazdu wraz ze streszczeniem jego uchwał; resztę treści wypełniają artykuły: „Solidarność robotnicza“, „Ostatnia sesja trzeciej Dumy“, „Jubileusz górnik“, „Korespondencye, Kronika bojowa, Nekrologia itd. Jest to pierwszy numer, wydany pod firmą wznowioną. Pod firmą Fr. Rew. wyszło 39 numerów, od Nr. 200 do Nr. 238.

Zjazd niemieckiej socjalnej demokracji w Austrii.

Z mów powitalnych, wygłoszonych przez przedstawicieli bratnich partji, podnieść chcemy przemówienie posła dra Soukupa, który imieniem czeskiej socjalnej demokracji, podkreśliwszy międzynarodową solidarność proletariatu w Austrii, przyłączył się do słów Adlera z powodu przesilenia parlamentarnego w państwie: „Jesteśmy gotowi“. „I my jesteśmy gotowi — mówił tow. Soukup — na wszystkie ewentualności. Setki tysięcy wypróbowanego w walkach proletariatu czeskiego przegotowane są do dalszych wypadków w Czechach i w Austrii“.

Włoski socjalny demokrat poseł Scabar poruszył między innymi w swojej mowie powitalnej sprawę rzekomego rozłamu w austriacko-włoskiej socjalnej demokracji. „Ten tak zwany rozłam polega jedynie na tem, że około trzydziestu czy czterdziestu ludzi wystąpiło z partji. Chodziło jedynie o prywatę kilku ambitnych jednostek, a proletaryat dowiódł swojej dojrzałości, nie dając się sprowadzić z drogi walki klasowej przez waśni osobiste.“

Na wniosek posła Elderscha przyjęto rezolucję, wyrażającą sympatię i podziw strajkującym robotnikom szwedzkim i wzywającą proletaryat socjalistyczny w Austrii do gorliwego gromadzenia składek na rzecz walki szwedzkiej. Uchwalono dalej wniosek posła Winarsky'ego, protestujący przeciwko inkwizycyjnym praktykom hiszpańskiego rządu.

Zabrał następnie głos poseł dr Adler, by w pełnych silnego uczucia słowach wspomnieć o tych towarzyszach, którzy stoją obecnie na najcięższej placówce całej międzynarodowej socjalnej demokracji, mianowicie o bohaterów walczącej rewolucyjnej klasie robotniczej pod caratem. „Sroży się teraz — wywodził mowca — kontrewolucja; sroży się reakcja okrucieństw, których brutalność musi nas, którzyśmy wszak także niejedno przeżyli, przejąć zgrozą. Wiemy wszyscy, że szubienica jest na porządku dziennym, że jedyną metodą, którą rządzona jest Rosya — to mord, i wiecie wszyscy, że korupcja prowokacji wykażala, iż rządy cara nie cofają się przed żadną zbrodnią. Odpowiedzialnym za to jest przede wszystkim sam car“.

„Nie będziemy ukrywać swego sądu. I skoro ludzie interesu i koledzy z godności nie poczytują sobie za ujmę wchodzić w styczność z carem, musimy wyrazić tę swoją opinię i, sądząc, że mówimy nietylko w imieniu socjalnych demokratów, ale w imieniu wszystkich uczciwych, wszystkich dobrych ludzi w Europie, których serce bije dla ludzkości, gdy wołamy: „Precz z naszej ziemi“, gdy on zbliża się ośmiela. (Burzliwe, długotrwałe oklaski). Rewolucja w państwie rosyjskim nie jest martwa, dożyje ona jeszcze święta zmartwychwstania. Tam towarzysze nasi wszystkich narodowości walczą wciąż ofiarnie i gdy się mówi o walce na śmierć i życie, to ma to pod caratem inne znaczenie, niż u nas“.

Mowca przedłożył następującą rezolucję: „Carat rosyjski wciąż dokonywa swego dzieła tępienia ludów; jego sądownictwo — to stryczek, jego polityka — to prowokacja. Zjazd wyraża swoje obrzydzenie i piętnuje ten system krwawej przemocy i

ohydy, którego trwanie jest hańbą i sromotą Europy. Zjazd oświadcza, że ośobiście odpowiedzialny przedstawiciel tych zbrodniczych rządów gwałtu musi być traktowany jako przestępca wobec ludzkości i wszelkie zbliżenie z nim jako bezczeszczące urągawisko. Zjazd przesyła bohaterom walczącym proletaryzmem wszystkich narodowości w Rosyi braterskie pozdrowienie i wraz z nimi gorąco oczekuje ich ostatecznego zwycięstwa w walce o wyzwolenie“.

Rezolucję tę uchwalono jednomyślnie nie dając się opisać burzą oklasków.

Następnie wybrano komisję, któraby opracowała wnioski organizacyjne.

Na popołudniowym posiedzeniu w poniedziałek sekretarz partyjny tow. Skaret i skarbnik tow. dr Ellenbogen uzupełnili drukowane sprawozdanie zarządu, poczem towarzysze dr Bauer, dr Renner i dr Danneberg wskazywali w swoich przemówieniach konieczność pogłębienia propagandy zasad socjalistycznych i wzmocnienia pracy oświatowej w szeregach partyjnych.

Tow. dr Adler zwrócił uwagę na zmienne warunki agitacji i ruchu partyjnego, a zwłaszcza na potrzebę większej inicjatywy ze strony organizacji prowincjonalnych.

Libarzec. Na wtorkowym posiedzeniu zjazdu niemiecko-austriackiej socjalnej demokracji obradowano nad działalnością przedstawicieli socjalno-demokratycznych w parlamencie, sejmach i radach gminnych. Sprawozdanie parlamentarne złożył tow. poseł Seitz. O działalności posłów socjalno-demokratycznych w sejmach referował tow. poseł Resel, o działalności socjalistów w radach gminnych tow. poseł Winarsky. Wniosek w sprawie wyrażenia klubowi socjalno-demokratycznemu w Radzie państwa podziękowania i zaufania, został jednogłośnie przyjęty, tak samo wniosek posła dra Adlera, w którym zjazd zgodnie z uchwałą praskiego zjazdu czeskich socjalnych demokratów domaga się jako rzeczy koniecznej rozwinięcia uchwalonego w Bernie programu narodowościowego i wzywa zarząd partyjny, aby pertraktował z niemieckimi partjami socjalno-demokratycznymi w sprawie szczegółowego opracowania wspólnego programu narodowościowego. Pozwolono także szereg uchwał, wzywających klub parlamentarny, żeby usilnie dążył do reformy ustawy prasowej i ustawy o stowarzyszeniach w kierunku zniesienia zakazu łączenia się stowarzyszeń politycznych i usunięcia innych ograniczeń tychże stowarzyszeń.

Przegląd polityczny.

O wizycie kanclerza niemieckiego w Wiedniu rozsyła rząd następujący komunikat:

Na kilkukrotnych konferencyach ministra spraw zagranicznych hr. Aehrenthala z kanclerzem państwa niemieckiego Bethmanem-Hollwegiem omówione zostały kwestye, które dla polityki zagranicznej obu cesarstw środkowej Europy tworzą przedmiot specjalnej wagi. Nie trzeba powtarzać, że podstawę ich europejskiej polityki stanowić będzie nadal niezłomnie wzajemny stosunek sojuszowy, jak niemniej także stosunek do Włoch. Stwierdzono przytem, że Austro-Węgry i Niemcy starają się utrzymać „status quo“ na bliskim Wschodzie, oraz że oba te państwa spodziewają się po nowym rządzie w Konstantynopolu trwałego skonsolidowania stosunków w Turcyi. Dla obu rządów i nadal mają znaczenie powody, dla których zachowują one rezerwę w kwestyi kretańskiej i przesilenia w Grecyi, ceniąc także przyjacielski udział Włoch w tem stanowisku. Obaj mężowie stanu mogli wyrazić zapatrywanie, że stosunki Niemiec i Austro-Węgier do wszystkich mocarstw są normalne i przyjazne. Ponieważ tak koniecznej jedności między oboma mocarstwami nie grozi z żadnej strony, p. Bethman-Hollweg i hr. Aehrenthal mają wszelki powód do patrzenia się z ufnością na dalsze ukształtowanie się stosunków.

KRONIKA.

Kraków, 22 września.

Nowiny krakowskie.

Komitet jubileuszu Słowackiego w Krakowie donosi, że wydział wykonawczy tego komitetu odbył po wakacjach szereg posiedzeń, na których doprowadzono do realizacji pro-

gram obchodu jubileuszowego. Uroczystość setnej rocznicy urodzin Słowackiego odbędzie się w Krakowie w dniach 16, 17 i 18 października. W dniach bieżących przeprowadza komitet ostateczne porozumienie z Radą m. Krakowa co do punktów wspólnych działalności. Pó najbliższemu posiedzeniu Rady miasta, na którym zapasie mają odnośne uchwały, komitet wyda w pismach krakowskich szczegółowe zawiadomienie o porządku uroczystości jubileuszowych.

„Baszta Kościuszki“. Otrzymujemy następujący komunikat: Sprawa zachowania bramy wjazdowej na rogu Podwala i Studenckiej jest w toku. Dzięki przedstawieniom konserwatora i Związku Instytucji artystyczno-kulturalnych, dawny właściciel parceli, świeżo sprzedanej wraz z sąsiednim kompleksem gruntów i budynków, okazał bardzo dużo dobrej woli; jest więc nadzieja, że o ile obecny właściciel nie będzie czynił trudności, czego przypuszczają nie wolno, narodził się z bramą wróci do dawnego właściciela i wówczas powstanie tam niewielki dom, architektonicznie złączony z bramą, która w ten sposób może być uratowana.

Z teatru miejskiego komunikują nam: Fryderyk Hebbel, autor „Judyty“, tragedji biblijnej, która ukaże się po raz pierwszy w sobotę najbliższą w teatrze miejskim, należy do najwybitniejszych przedstawicieli późniejszego romantyzmu niemieckiego. Urodzony w r. 1813, zmarły w r. 1863, Fryderyk Hebbel w każdym nowym dziesięcioleciu zyskuje na kulcie w ojczyźnie swej i po za jej granicami. Najnowsze wyniki historii literatury i krytyki stawiają imię jego obok kilku uczesnych postaci z dziejów piśmiennictwa niemieckiego. W ostatnim dziesięcioleciu rozpoczął się prawdziwy tryumf jego dramatów. Silne i pełne głębi tragedye Hebbela grywane są na wszystkich scenach i stanowią niejako święto dla inteligencji europejskiej. Jakiem uznaniem otoczone jest nazwisko autora „Judyty“ w Niemczech świadczy choćby fakt, że najnowszy w Berlinie teatr, poświęcony dziełom wysokiej wartości artystycznej, nazwano „sceną Fryderyka Hebbela“. Chcąc zapoznać publiczność krakowską ze scenicznym wyrazem dzieł Hebbela, teatr miejski wybrał przede wszystkim „Judytę“, pierwszą chronologicznie tragedję wielkiego pisarza, która uchodzi za najcenniejszy w charakterystyce i konflikcie utworów poety niemieckiego.

Ulegając licznym życzeniom, teatr miejski daje jeszcze raz w tygodniu bieżącym, t. j. w piątek, „Wielkie bractwo“ Fredry po cenach popularnych.

Towarzystwo urzędników budowy tanich domów mieszkalnych w Krakowie, spowodowane licznymi zapytowaniami co do rozsprzedaży nowo nabytego kompleksu gruntów na Nowej Wsi, zawiadamia członków, że po ukończeniu parcelacji tych gruntów, która jest już na ukończeniu, zostaną powiadomieni okólnikiem, w którym będą podane szczegółowo warunki nabycia nowych parceli.

Przy tej sposobności zawiadamia się, że biuro Towarzystwa (ul. Swoboda 1. 3) z powodu rozpisanej licytacji budowlanej będzie zamknięte dla stron, z wyjątkiem biorących udział w licytacji, aż do dnia 7 października b. r.

Echo eksplozji prochowni. Obok toru kolejowego w Dębniakach znalazł wczoraj p. Poprawski duży szrapnel, który był wewnątrz pusty i poszarpany jak po wybuchu. Szrapnel ten, który leżał na miejscu prawdopodobnie jeszcze od wybuchu w Woli Duchackiej, oddano do laboratorium artyleri.

Z sali sądowej. Przed trybunałem przysięgłych pod przewodnictwem radcy Trzaskowskiego stawali dziś Antoni Podolecki i Jan Cegielski, oskarżeni o usiłowaną kradzież z włamaniem. W nocy z 29 marca b. r. wracał rządcą dóbr Balice p. Morawski do domu z furmanem Szczepanem Bandosem. Gdy bryczka zajęła przed dom, w którym miesi się kancelaryja dworska, zobaczyli w nim światło i w tej chwili dwóch mężczyzn zaczęło z wnętrza uciekać. Bandos chwycił je dnego za rękę, ale ten zagroził mu bagnetem i wyrwał się. Poznano w nim jednak Podoleckiego, a jako współnika jego wysłędzono Cegielskiego.

Obaj wypierają się winy, twierdząc, że w krytycznej chwili byli gdzieindziej.

Z powodu niejawnienia się jednego świadka rozprawę odroczone.

Aresztowanie szalki włamywaczy. W ostatnich kilku dniach dokonano szeregu kradzieży z włamaniem, szczególnie w szynkach. Między innymi okradziono szynk Berwolda przy ul. Długiej, Jakobsna przy ul. Warszawskiej i Rosego przy ul. Szlak, gdzie zabrano wódki, towary i tytoń. Jako sprawców aresztowano znanego i kilkakrotnie już karanego złodzieja Józefa Roznaja oraz jego matkę i kochankę. Część skradzionych rzeczy u nich znaleziono, a część sprzedali jako markietanci na manewrach.

Walka z psem. Wczoraj około godz. 4 po południu napadł na ul. Długiej duży pies na przechodzącą dziewczynkę i ukąsił ją w nogę. Palacz kolejowy p. S. chciał dziecku pospieszyć z pomocą, a wtedy pies rzucił się na niego i złapał go za rękę, którą dotkliwie pokąsał. Dopiero usiłowaniu kilku ludzi udało się odpedzić rozjuszone zwierzę.

Czy zegarek? Do jednego z jubilerów na Kazimierzu przyszedł wczoraj żołnierz 56 p. p. i ofiarował mu na sprzedaż drogi zegarek złoty za 6 K. Jubiler sprowadził agenta policyjnego, wobec którego żołnierz podał, że zegarek otrzymał w prezencie od nieznanego mu z nazwiska służącej, która miała go znaleźć. Zegarek złożono na policji.

Dziewczynę - niemową w wieku około 20 lat, blakającą się wczoraj po ulicach, sprowadzono na policję. Jest ona ubrana po wiejsku, a na czole ma bliznę.

Operacja na plantach. Wczoraj wieczorem usiadł na plantach przy ul. Koleiowej pewien jegomość trochę — jak się zdaje — zawiany i zdrzemnął się. Ze sposobności tej skorzystał 18 letni Wilhelm Tuchowski, który przysiadł się do śpiącego i zoperował mu zegarek i portmonetkę. Na jego nieszczęście zauważył tę operację przechodzień i zawiadomił policyanta konnego. Stróż bezpieczeństwa mógł jednak przystąpić do urzędowania dopiero wtedy, gdy przechodzień przytrzymał mu konia; policjant złapał Tuchowskiego, który w drodze na policję odrzucił zegarek.

Repertuar teatru miejskiego.

Sroda: „Zemsta“ (popularne).
Czwartek: „Osiołkowi w żłoby dano“.
Piątek: „Wielkie bractwo“.
Sobota: „Judyta“, tragedia w 5 aktach Fryderyka Hebbela.
Niedziela: „Judyta“.

Repertuar teatru ludowego.

Sroda: „Postanienie 6666“.

Unwersytet ludowy im. A. Mickiewicza, (ul. Szewska 16, 1 p.).

Biblioteka otwarta od godz. 12—1 i od 5—9 w dni powszednie. — Czytelnia czasopism otwarta od godz. 11—1 i od 4—9 codziennie. — Biuro otwarte od godz. 6—8 w dni powszednie.

Z Towarzystwa muzycznego. W piątek 24 b. m. o godzinie 5 po południu odbędzie się pierwsza próba orkiestry Towarzystwa muzycznego. Uprasza się członków-amatorów tej orkiestry o przybycie.

Wycieczka do Częstochoy, którą urządziła sekcyja wycieczkowa krak. „Ogniska nauczycielskiego“, będzie jedną z najliczniejszych, jakie w tym roku bawiły w Częstochoy dla wzięcia klasztoru i wystawy przemysłowo-rolniczej. Wyjazd z Krakowa nastąpi w sobotę 25 września o godz. 2 min. 55 po południu, powrót w niedzielę w nocy. Punkt zborny dla uczestników wycieczki w poczekalni II. klasy o godz. 2 1/4 po południu.

Bronisław Huberman. Dnia 17 października b. r. odbędzie się w sali „Sokola“ jedyny koncert Bronisława Hubermana ze współudziałem pianisty Leop. Spielmana. Młody jeszcze skrzypek, najgłośniejszy dziś wirtuoz świata, pierwszy dostąpił zaszczytu grania na skrzypcach Paganiniego, kiedy ubiegłego roku dał koncert w Genui na dochód nieszczęsnych ofiar trzęsienia ziemi w Messynie. Prasa włoska uniósła się wówczas nad wspaniałą jego grą, a zachwyty Genuenczyków dochodził do zenitu. Huberman gra tej zimy w Kairze, w Ameryce i w Rosyi ma ogromne tournée, tak że z trudem udało się go pozyskać na jeden koncert w Krakowie. Bilety sprzedaje księgarnia S. A. Krzyżanowskiego.

Nowiny lwowskie.

Nietoperz w sejmie. Na sobotnim wieczornym posiedzeniu sejmku zerwał się podczas obrad nietoperz i przez pewien czas latał po sali i galerji, budząc sensację. Wypadek ten nie jest pozbawiony pewnej symboliki: reakcyjny sejm obraduje pod znakiem nietoperza. Puszczki reakcji i nietoperze czują się jak u siebie w domu w sejmie galicyjskim.

Morderstwo za 10 koron. Przed trybunałem przysięgłych we Lwowie stanął 23 letni parobek wiejski Hryńko Pryszlak, oskarżony o zbrodnie morderstwa popełnioną na 12-letnim chłopcu. Dnia 23 kwietnia b. r. poszedł 12-letni Iwan Dolhun z Putiatycz na pocztę do Sądowej Wiszni po odbiór 10 K. Gdy wracał lasem do domu, napadł na niego Pryszlak, uduł go paskiem, a trupa, dla upozorowania samobójstwa, powiesił na drzewie.

Mimo że Pryszlak do winy się nie przyznał, przysięgli na podstawie zeznań świadków potwierdzili 10 głosami pytanie o morderstwo rabunkowe, a trybunał zasądził Pryszlaka na śmierć przez powieszenie.

Z kraju.

Proces o zamordowanie adwokata. Z Białej donoszą: Wczoraj rozpoczął się przed przysięgłymi w Cieszynie proces przeciw Maryi Kaifaszowej, oskarżonej o zamordowanie i obrabowanie 13 lipca b. r. w Bielsku adwokata Halbreicha. Proces potrwa 2 dni.

Znowu kradzież pocztowa. Na poczcie w Krechowicach (pow. Strji) skradziono 2 listy pieniężne z zawartością 7778 K. Jako sprawców aresztowano listonosza tamtejszego Wojciecha Piotrowskiego i brata jego Jana, którzy zapomocą podrobionych kluczy dostali się do kasy. Obu odstawiono do aresztów sądu obwodowego w Strju.

Mechanolecznicy Zakład Zanderowski

Lecznica chirurgiczno-ortopedyczna, Zyblkiewicza 9. Tel. 796, od 9—1 i od 4—6.

Dr Merz.

Dr Staszewski.

Dr Wachtel.

Wskazania: choroby serca i naczyń, przewlekły nieżyt oskrzeli, niedowład kiszek, otyłość, choroby nerwowe. Leczenie artrytyzmu i reumatyzmu gorącym powietrzem. Aparat Roentgena w celach rozpoznawczych chorób chirurgicznych i wewnątrznych. Sala operacyjna oraz pokoje dla chorych.

Proces o defraudacje podatkowe rozpoczął się 20 b. m. przed przysięgłymi w Tarnopolu. Jako oskarżeni zasiadają: oficyant podatkowy Władysław Dąbrowski i 14 najbogatszych obywateli tarnopolskich za to, że Dąbrowski na ich rzecz a na szkodę skarbu państwa fałszował fasy i na ich podstawie wymierzał niższe podatki od domów. Współoskarżeni są: Jan Struś, Lipa Türkel, Chauwa Teichholz, Teichman Berl, Herz Rosenzweig, Wiktor Heffer, Józef Budziński, Salomon Lancet, Jakób Adlerstein, Wawrzyniec Kardela (teść Dąbrowskiego), Marjem Kuj, Nuchman Adlerstein, Abraham Margulies i Jakób Schmierer.

Dąbrowski przynajmniej tylko do fałszowania fasy swego teścia, zaś współoskarżeni wypierają się wszelkiej winy twierdząc, że Dąbrowskiego zupełnie nie znali.

Rozprawa potrwa kilka dni.

Ojciec mordercy syna. Onegdaj w Krasowie, wsi oddalonej parę mil od Lwowa, właściciel tamtejszy Pelyp Wołk zabił kosą swego własnego syna Jurka. Pomiędzy ojcem i synem wybuchły częste zacięte kłótnie, również onegdaj przyszło do podobnego sporu, który zakończył się tragicznie. Syn, rażony przez ojca ostrzem kosy, padł nieprzytomny, brocząc krwią, w pół godziny był już trupem. Nieszczęsnego ojca zabójcę aresztowała żandarmeria z Brodków.

Z zaboru rosyjskiego.

Skadziona ulica. „Kurier warszawski“ pisze co następuje:

Od czasu istnienia gmachów Kazimierowskich, zajętych obecnie przez zarząd okręgu naukowego i uniwersytetu, z Krakowskiego Przedmieścia do bramy prowadziła ulica, ocieniona staraniem miasta klonami, na którą z jednej strony wychodzą okna pałacu ks. Czetwertyńskich, z drugiej zaś — szpitala św. Rocha.

Przed niedawnym czasem zarząd okręgu naukowego oświadczył, iż ulicę tę włącza do terytorium uniwersyteckiego, że zaś to potrafi wykonać, stwierdził za braniem miasta części ulicy Obożnej, uniemożliwiając w ten sposób przyszłą regulację.

Zdaje się wszakże, iż miasto ma jakieś prawa do swoich ulic, chociażby na mocy przedawnionego użytkowania, zwłaszcza, gdy prawa do tej ulicy stwierdziło niustannie konserwacją bruku i starannym zadrzewianiem.

Obecnie przystąpiono do wycinania pierwszej pary pięknych klonów, przeskadzających wmurowaniu nowej bramy przy wjeździe z Krakowskiego Przedmieścia do uniwersytetu. Magistrat nie wniósł dotychczas żadnego protestu.

Tyle „Kurier warszawski“. Przed dziesięciu laty również bezprawnie oszczędzono najpiękniejszy plac w Warszawie, Saski, potworną cerkwią, pomimo protestu hr. Brühlów, spadkobierców ofiarodawcy, ministra sakiego i polskiego, który miastu grant ten na plac ofiarował.

Sąd wojenny. Wczoraj stanął przed sądem wojennym Antoni Czajkowski, oskarżony o to, że 27 lipca 1906 roku w gub. lubelskiej zabił strażnika ziemskiego Grinkego. Wkrótce po tym wypadku Czajkowski znikł z oczu policyj i został aresztowany dopiero w 1908 roku pod zarzutem brania udziału w głośnym napadzie na pociąg w Bezdanach. Ostatnia sprawa w stosunku do Czajkowskiego została umorzona. Sąd wojenny, rozpatrując sprawę zabójstwa Grinkego, uznał Czajkowskiego jedynie za winnego ukrywania istotnych sprawców zbrodni i skazał go na 15 lat robót ciężkich.

Spóźniony telegram. Za usiłowanie ucieczki z więzienia w dniu 27 czerwca r. b. sąd wojenny w Wilnie skazał na śmierć czterech oskarżonych, między innymi Renkaciszka i Rosenberga. Obrońca ich, generał Drozdowicz, wysłał do głównego sądu wojennego w Petersburgu depeszę z prośbą o powstrzymanie egzekucji.

Główny sąd wojenny przychylił się do tej prośby i w dniu 16 b. m. telegraficznie zwrócił się do głównodowodzącego wojskiem okręgu wileńskiego o wstrzymanie wyroku. Telegram przyszedł za późno: w nocy na 16 b. m. Renkaciszka i Rosenberga, a z nimi dwóch innych skazańców, Pantowa i Sielawkę, powieszono na podwórzu więzienia na Antokolu w Wilnie.

W ten sposób nikt z uczestników ucieczki już nie żyje. Renkaciszek i Rosenberg, obecnie powieszono, byli jedynymi, którzy ocalili w dzień ucieczki, reszta poległa.

Ze świata.

Zemsta pisarza. Znany pisarz francuski, teletjonista i dramaturg, Jerzy Courteline, jest na bardzo złej stopie z prefekturą policyjną w Paryżu. Jego zjadliwe wycieczki satyryczne przeciw policyj paryskiej napsuły jej wiele

krwi, zwłaszcza, iż niejednokrotnie okazywało się, że Courteline miał rację. Przez wdzięczność policyj paryską szczególnie czujnie opiekowała się Courtelinem. W kilku ostatnich tygodniach otrzymał kilka mandatów karnych za to, że służąca jego trzepała dywany w pięć minut po czasie dozwolonym; za to, że samochód jego jechał nieco prędzej, niż pozwalają przepisy. Takie drobne przekroczenia spotykają się zwykle z pobłażliwością policyj, lecz Courteline'owi ich nie przebaczano. Courteline postanowił się zemścić. Pewnego wieczora przebrał się w bardzo zniszczone i wytarte ubranie i udał się do jednej z pierwszorzędných restauracji. Służba patrzyła na niego podejrzliwie. Courteline obstarował menu obfite i kosztowne. Po chwili podszedł do niego właściciel restauracji i zażądał wylegitymowania się... z posiadania potrzebnej kwoty pieniężnej. Courteline udał wielce obrażonego i pokazał bilet tysiaccyfrowy. Po chwili wszedł do restauracji agent policyj i wezwał Courteline'a, aby udał się z nim do najbliższego biura policyj, gdzie musiano Courteline'a jak najgrzeczniej przeprosić. Manewr tego rodzaju powtórzył Courteline tej samej nocy 14 razy, wybierając lokale w ten sposób, że nieraz w tem samym biurze policyjnym zjawiał się po kilka razy. Wreszcie prefekt policyj, zaświadczony o tem zdarzeniu, prosił Courteline'a, aby zaniechał dalszych żartów. Courteline na to odpowiedział, że przecież nie on temu winien, iż go ciągle aresztują, a ubierać ma się wolno, jak mu się podoba, chciał zaś tylko dać dowód policyj, że i on o niej pamięta tak, jak ona o nim. Podobno wynik był ten, iż zapewniono Courteline'a, że policyj nadal będzie pobłażliwsza.

SEJMY KRAJOWE.

Sejm czeski.

Praga. W dalszym ciągu wczorajszego posiedzenia marszałek wezwał posłów do ukonstytuowania się i wyboru kuryj.

Posłowie niemieccy złożyli deklarację, że stosownie do uchwały pełnego zgromadzenia niemieckich posłów sejmowych w ukonstytuowaniu kuryj nie wezmą udziału.

Marszałek zamknął posiedzenie, oświadczając, że termin następnego zostanie podany w drodze pisemnej.

Sejm morawski.

Berno. Wczorajsze posiedzenie sejm u otwarte zostało o godz. 12:15 odczytaniem przez marszałka hr. Serenięgo w czeskim języku patentu cesarskiego, poczem wygłosił przemowę, otwierając sesję.

Gdy marszałek chciał kazać odczytać przysięgę dla zaprzysiężenia po raz pierwszy jawiących się posłów, przyszło do żywej kontrowersji między prawicą a lewicą. Marszałek ciągle dzwonił i prosił o przestrzeganie godności Izby. (Okrzyki na lewicy: „Posiedzenie ma być także w języku niemieckim otwarte; marszałek powinien przestrzegać równouprawnienia!“).

Następnie odczytano formułę przysięgi. Gdy marszałek wywołał posła Brassa po czesku, tenże odpowiedział: Proszę naprzód sejm otworzyć w języku niemieckim. (Okrzyki: Heil!).

Marszałek oświadczył, że zaszło nieporozumienie. Ponieważ nie był w możności, jak zwykle, osobiście w obu językach krajowych patentu przeczytać, prosił tłómacza, by wypowiedziane przez niego słowa tekstu w drugim języku krajowym powtórzył. Wobec tego marszałek słowa patentu cesarskiego w języku niemieckim powtórzył. (Okłaski na lewicy).

Po złożeniu ślubowania przez posłów posiedzenie zamknięto. Następane dziś.

Sejm styryjski.

Grac. Na wczorajszym posiedzeniu sejm przyszło z powodu wniesionej w języku słoweńskim interpelacji do ostrych scysyj i wielkich hałasów. Podczas odczytywania wpływu marszałek krajowy hr. A. Thoms oświadczył, że wniesioną została interpelacja w języku słoweńskim, że więc kazał sporządzić niemieckie tłómaczenie interpelacji, zaś interpelanta posła Verstotseka prosi, aby interpelację swoją sam w języku słoweńskim odczytał. Następnie polecił marszałek odczytać niemieckie tłómaczenie sekretarzowi Izby.

Posł Verstotsek oświadczył gotowość odczytania interpelacji, składając imieniem swoim i swoich towarzyszy oświadczenie, że nie zawsze będą mogli odczytywać sami wniesione przez się interpelacje, ponieważ jest to rzeczą sekretarza Izby, a nie posłów. (Okrzyki na ławach słoweńskich: Tak jest; protesty ze strony Niemców).

Posł Verstotsek rozpoczął odczyty-

wać swą interpelację. Na ławach Niemców odezwały się protesty i śmiechy, przeciw którym protestowali znowu posłowie słoweńscy. Marszałek kilkakrotnie daremnie dzwonił, jednakże Niemcy nie przestali okrzyków i śmiechów.

Marszałek hr. A. Thoms zaznaczył, że odczytanie interpelacji słoweńskiej opiera się na zwyczaju istniejącym już dawno w Izbie, prosi więc posłów, aby przestrzegali zwyczaju.

Wielka wrzawa powstała, gdy poseł K. Kovec (lib. Słoweniec) zawołał do Niemców: „Musicie się przyzwyczaić do słoweńskiego języka w sejmie!“

Posł Bastian (niem. nar.) woła: „Droczecie się burzy. U nas językiem obrad jest język niemiecki!“

Posł Korosec: „My upominamy się tylko o nasze prawa narodowe.“

Wśród wielkiej wrzawy ukończył poseł Verstotsek odczytywanie interpelacji dotyczącej wywieszenia chorągwi na budynku wydziału krajowego w dniu 6 czerwca b. r., gdy odbywała się w Gracu uroczystość wszechniemieckiego związku Südmark.

Marszałek hr. A. Thoms odpowiedział, że działał w tym wypadku w myśl życzenia większości sejmu, gdyż chodziło o uroczystość związku, który jest subwencyonowany przez sejm.

Na końcu posiedzenia odczytano wnioski i interpelacje, wśród których znajduje się wniosek socjalnych demokratów, według którego sejm ma wezwać rząd i parlament, aby projekt ubezpieczenia społecznego został najszybciej załatwiony.

Sejm Austrii Górnej.

Linc. Wczoraj odbyło się pierwsze posiedzenie I. sesji sejmu wybranego na podstawie nowej ordynacji wyborczej. — Między wpływami znajduje się wniosek posła Schlegla i tow. w sprawie ustanowienia niemieckiego języka nauki w szkołach Górnej Austrii i języka niemieckiego jako urzędowego w urzędowych stosunkach władz autonomicznych w Górnej Austrii.

Następne posiedzenie 24 b. m.

Sejm Karyntyl.

Celovec. Wczoraj odbyło się pierwsze posiedzenie sejmu.

Sejm tryesteński.

Tryest. Na wczorajszym posiedzeniu Rady miejskiej, jako sejmu, przyjęto protest, wniesiony przez włoskich liberałów, przeciw uchwalonemu przez rząd przeniesienia słowiańskiego oddziału seminarium nauczycielskiego z Capo d'Istria do Gorycy.

Wniesiony przez socjalnych demokratów porządek dzienny, domagający się, by komisja miejska poczyniła kroki celem utworzenia komisji, złożonej z odnośnych narodowości dla osiągnięcia porozumienia w narodowych i kulturalnych kwestiach, został odrzucony.

B. BABRYLSKA, Kraków, kupuje, sprzedaje i najmuje — fortepiany, pianina, harmonie i pianole — krajowe i zagraniczne nowe i przegrane — za gotówkę i na spłaty — bez zaliczki.

MOCZENIE W ŁÓŻKU po największej części przypisywane bywa nawyżce, podczas gdy ono spowodowane jest osłabieniem muskułów pęcherzowych. Instytut „SANITAS“, Velburg P. 83 Bawaryi, udziela bezpłatnych wyjaśnień w sprawie zaradzenia tej niemocy. — Koniecznie podać należy wiek i płeć dotkniętych tem cierpieniem.

TELEGRAMY

z dnia 22 września.

Demonstracja socjalistów czeskich za sejmową reformą wyborczą.

Praga. W gmachu sejmowym zjawili się wczoraj deputacya socjalnych demokratów pod przewodnictwem posłów dra Soukupa i Glöckla, aby wręczyć petycję 200 gmin w Czechach w sprawie zaprowadzenia równego, powszechnego, bezpośredniego prawa głosowania do sejmu.

Powiększenie marynarki francuskiej.

Paryż. Komisja budżetowa Izby deputowanych uchwaliła żądane przez rząd podwyższenie kredytów o 26 milionów franków na budowę okrętów i artylerję.

Kongres młodoturecki.

Salonki. Zapowiedziany na dzień 19-go b. m. kongres młodoturecki nie został jeszcze otwarty, ponieważ nie zebrało się jeszcze plenum 32 delegatów. Wszyscy delegaci mają złożyć przysięgę, że docho-

wają tajemnicy o przebiegu obrad i uchwałach.

Nowe bandy w Macedonii.

Salonka. Kilku byłych przywódców band bułgarskich miało się przedostać do Bułgarii i ma organizować nowe bandy dla operacji przeciw młodoturkom i stronnictwu Sandansky'ego. Słychać, że wydano zarządzenia z tego powodu i ewentualnie zostanie uzbrojona ludność turecka po wsiach.

Salonka. W walce między Grekami i Bułgarami zabity został bułgarski szef bandy Koleman i jeden z jego towarzyszy, którzy szerzyli ogromny postrach.

Wojna Hiszpanów w Marokku.

Paryż. Dziennik „Matin“ ogłasza następujące oświadczenie: O zamiarach wojennych Hiszpanii obiegają rozmaite pogłoski. Możemy zapewnić, że minister Pichon otrzymał oświadczenie, że operacje, które Hiszpanie w Marokku przedsięwzięli, mają na celu poskromienie szefów, a wojska, skoro dokonają tego celu, cofnięte będą.

Madryt. Urzędownie donoszą z Melilli pod datą 20 b. m.: Operująca na zachodzie kolumna zajęła wczoraj miejscowość Jatel i Taxdir. Nieprzyjaciel poniósł wielkie straty.

Cholera w Holandji.

Rotterdam. Kwarantanna okrętu „Kalipso“ została zniesioną, ponieważ stwierdzono, że wypadki podejrzanego zasłabnięcia na okolicy nie były cholera.

Cook w Ameryce.

Nowy Jork. Cook przybył na parowcu „Grande Republic“ do Brooklynu, gdzie go przyjęto owacyjnie. Miasto jest udekorowane. Cook oświadczył, że niebawem odda wszystkie swe spostrzeżenia światu naukowemu do wyrażenia opinii.

Burza w Ameryce.

Nowy Jork. Silna burza wyrządziła olbrzymie szkody w stanach Missisipi, Louisiana i Florida. Także wiele osób zginęło.

Za stowarzyszeń i zgromadzeń.

* Na fundusz emerytalny grupy miejscowej Stowarzyszenia stolarzy i tapicerów w Krakowie odbędzie się w sobotę 25 b. m. w salach Związku stow. rob. (Wiślna 5) wielka zabawa taneczna z nader urozmaiconym programem. Wstęp 50 h Początek o godz. 8 wieczorem. Towarzysze, jawcie się jak najliczniej. Zarząd.

* **Dębniaki.** W piątek 24 b. m. o godz. 8 wieczorem odbędzie się zgromadzenie poufne członków Czytelnicy oraz dębnickiego konsumu. Sprawy bardzo ważne na porządku dziennym! O jak najliczniejszej przybycie prosi zarząd.

* **Nowa Wieś Narodowa.** We czwartek 23 b. m. o godz. 7 wieczorem odbędzie się w sali p. Izaaka Neudlingera na rogu ul. Nowowiejskiej i Wiejska zgromadzenie publiczne z porządkiem dziennym: 1) Walka z drożyzną mieszkaniową. 2) Konsum a robotnicy. Referent tow. dr Kapellner.

* **Dębniaki.** W sali Czytelnicy robotniczej odbędzie się we czwartek 23 b. m. o godz. 7 wieczorem publiczne zgromadzenie z porządkiem dziennym: 1) 500 milionów nowych wydatków na wojsko. Referent tow. E. Haeker. 2) Akcja przeciw drożyznie mieszkaniowej. Referent tow. Z. Klemensiewicz.

NADESLANE.

(In dmił ten redakcyja nie odpowiada).

Choroba angielska

niszczy zdrowie dziecka, jeżeli się natychmiast nie używa skutecznych środków zapobiegawczych.

SCOTTA EMULSYJA

zawiera wymagane części składowe dla wzmocnienia kości i muskułów. Zaletą **Scotta Emulsyj** jest, co też troskliwi rodzice w zupełności uznają, że bywa chętnie zażywana przez małych pacjentów, dzięki swemu słodkiemu smakowi. Dzieci, którym nawet mleko nie służy, trawiają **Scotta Emulsję** bez najmniejszych trudności.

Scotta Emulsya

okazuje się we wszystkich wypadkach jako niezrównana. **Gena oryginalnej flaszki 2 K 50 h.** Do nabycia we wszystkich aptekach.

Przedstawienie tylko z powiększoną marką, rybakiem, — jako poważ i znaką wyrobu SCOTTA.

Polecamy naszym rodzinom jak najgoręcej

Kolińską domieszkę do kawy.

Kupujcie!! **Pocztówki artystyczne** polskiego wydanictwa „WISLA“ w Krakowie. **Reprodukcje obrazów polskich malarzy.** Wszędzie do nabycia po 14 hal.

HARRY FROMMER
KRAKÓW, ULICA GRODZKA L. 9 poleca

na SEZON JESIENNY najnowsze i najlepsze kapelusze z pierwszorzędných fabryk, jakoteż bielezłą męską. WYBÓR WIELKI. Ceny najniższe.

